

УМАРАЛИ ҚУРБОНОВ

ДИЛБАР ва ГУЛЛАР

Шеърлар

Тошкент
Ўзбекистон ЛКСМ Марказий Комитети
«Ёш гвардия» нашриёти
1990

К $\frac{4803010000-71}{356(04)-90}$ 90—90

ISBN 5—633—00463—9

© Умарали Қурбонов, 1990

МЕҲР ВА ЖАСОРАТ

Умарали Қурбонов, Фарғона область, Киров райони, Рапқон қишлоғи, «Искра» колхози...

Матбуотда эълон қилинган хабарлари, шеърлари остида шундай изоҳ бўларди. Кўпчилик уни оддий болалар шоири ёки оддий мухбир сифатида биларди. Унинг қисмати камдан-кам одамларга маълум эди. У ҳақда рапқонлик ёзувчи Олтамиш Ўсаров қисса ҳам ёзган, шунга қарамай ҳатто ёзувчиларимиз ҳам унинг тақдирини яхши билмас эдилар.

Мен темир иродали, доно бу йигитни кўрганман. Онадан туғилибоқ тўшакка миҳланган, ота-оналари унинг атак-чечак қилганини кўриб қувонишмаган, мактабга кузатишмаган... Умарали туғма мажруҳ эди. Табобат уни оёққа қўйишга ожиз эди. Унинг отаси Қурбон Ўзоқов олтамишинчи йилларнинг кўзга кўринган болалар шоири эди. Улуғ Ватан урушидан мажруҳ қайтган бу одам муаллимлик қилиб, қишлоқ болаларига нур берди, шоирлик қилиб юрт болаларига шодлик улашди. Сўнг... умрини фарзанди Умаралига бағишлади. Қурбон акани кўрганимда, гаплашганимда болаларини ташлаб бошқага уйланаётган номард оталарни ўйлайман. Шу эмасми жасорат эгаси деб Қурбон акани мисолга келтираман.

Умарали мактабга қатнамай ўрта маълумот олди. Қўллари дастлаб қалам ушлашга ҳам ожиз эди. У табиатнинг бундай номардлиги билан мураса қила олмади. Қаламни ташлаб ёзишга ўрганмоқчи бўлди. Табиат уни мажруҳ қилиб яратгани билан метин ирода берган экан. Умарали ҳаётда ўз ўрнини топиш учун ку-

рашди. Унинг ҳаётда ўз мақсади, маслаги бор эди. Бир шеърида «не учун дунёга келдинг, одамзот», деб савол бериб, ўзи жавоб қайтарган эди. Бир шеърида лавуллаётган гулхан номидан гапириб, «Балки қуёш бўлажакман... Интиямасам, сўнажакман» деб ёзган эди.

У ўқиди, ўрганди, ёзди. У ёлғиз эмасди. Қишлоқ аҳли, мактаб у билан сирга эди. Умаралини пионерга, сўнг комсомолга қабул қилдилр. Сўнг ижоди область комсомоли мукофоти билан тақдирланди. Умарали пионерга қабул қилинаётганда унга ҳавас билан қараб турган қизалоқ орадан йиллар ўтиб шоир ижодидан диплом иши ёзди.

Ҳар йили март ойида, баҳорги таътилда китоб байрами бошланганда болалар Умаралининг уйига келардилар. У ётган кичкина каравот ҳовлига олиб чиқиларди. Китоб байрами шу ҳовлида бошланиб, сўнг районнинг бошқа мактабларига кўчарди.

Энди китоб байрами Умаралисиз бошланади... Энди бу кичкина каравотнинг эгаси йўқ. Токчалардаги Навоий, Гёте, Фузулий...нинг китоблари ҳам эгасиз. Кўрса кўз қувонадиган тарзда ҳуснихат билан ёзилган дафтарлар етим энди...

Умарали ўттиз уч йил умр кўрди. Жасорат деганда фақат пулемёт ўқига кўксини тутганлар эмас, мақсад билан яшаган, курашган одамлар ҳаёти ҳам мисол бўлиши керак. Умарали жасорат билан яшади. Атрофдаги одамлар эса унга меҳрлари билан далда беришди.

Умарали Қурбоновнинг ўлимини, афсус, кеч эшитдик. Китоблари чиққан бўлишига қарамай у Ёзувчилар Союзига аъзо бўлмаган экан. Шунинг учун Ёзувчилар Союзи таъзия билдирмаган. Қурбон ака билан гаплашиб ўтириб лоқайд эканимиздан ранжидим. Вақти келганда китоби чиқмаганлар ҳам Ёзувчилар Союзига қабул қилинди. Умарали ўшанда ҳам четда қолиб кетган экан.

1989 йил январь ойида Умарали яшаган хонада ўтирганимизда Қурбон ака «Бу уйни музей қиламиз» деб айтдилар. Бу яхши гап. Мен «Юлдузча» нашриёти номидан бу ишга ҳисса қўшажагимизни айтдим. Шунингдек, Умарали Қурбонов хотирасига бағишлаб ўтказилган адабий кечада шоирнинг номини абадийлаштириш масаласи ҳам кўтарилди.

Орадан кўп ўтмай бу ишлар амалга оширилди. Шоир яшаган уй музейга айлантирилди. Рапқон қишлоғининг марказий кўчасига Умарали Қурбонов номи берилди. Шу қишлоқдаги пионерлар дружинаси ҳам шоир номи билан аталди. Умарали Қурбонов туғилган куни — 15 мартда Рапқонда болалар адабиёти байрами бошланди. Байрам бу қишлоқ доирасидан, Киров райони доирасидан ҳам чиқиб, қўшни Қонибодом районида ҳам нишонланди. Энди ҳар йили 15 мартда Рапқонда Умарали Қурбонов хотирасига бағишланган адабий байрами бошланади. Умаралининг кўчаси, уйи сира ҳувилламайди, аксинча, ҳамиша адабиёт мухлислари билан гавжум бўлади.

Бу — шоирнинг мангу яшашидан дарак!

Қўлингиздаги китоб Умарали Қурбонов тартиб этган сўнгги шеърлар тўплами. Сиз, муҳтарам ўқувчи, Умаралини кўрмаган эдингиз. Шу китоб баҳонасида у сизнинг уйингизга кириб қелди... Шоир ўлмас юраги, сўнгги меҳри, метин иродаси сизга ҳамроҳ бўлади, деб умид қиламан.

Тоҳир МАЛИК

ҚУЕШ ОЛИБ ҚАЙТДИМ...

Саёҳатда бўлганда
Москвада ёз чоғи,
Дилимни хўп яйратган
Она шаҳрим қучоғи.

Мовзалеёга кирганда,
Дўппимни олдим қўлга,
Ленин бобом қуёшдай,
Шуъла сочди кўнгилга!

Назаримда, меҳр-ла,
Менга қўлин узатиб,
Бошим силаб, эркалаб,—
Аста қўйди кузатиб!

Таъзим қилиб бобомга,
Минг-минг раҳмат айтдим мен,
Москвадан қалбимга
Қуёш солиб қайтдим мен...

БОБОМНИНГ ҲИҚМАТЛАРИ...

Бобом айтган
Ҳикмат кўп,
Машъал каби
Ёдимда.
Амал қилиб
Яшайман,
Ҳар нафас,
ҳар —

Одимда:
**«ОЛАМ КУЛАР
ДУСТЛИКДАН»,—**
Бу ҳикматда
Гап катта,
Ҳаёт кулар,
Бахт кулар,
Дўстлик билан
Албатта.
Қиёс излаб
Мен бунга,
Ҳеч узоққа
Бормайман.

Шоғли дўстлик
Бўстонин
Оралайман,
Толмайман!
Дўстлик боғи —
Чамани,
Ҳур Ватаним,
Аввалом!
Унга доим
Таъзимда —
Ою қуёш,
Кенг олам!..
**«ТИНЧЛИК БИЛАН
ЕР ЯШНАР»,—**
Ҳақиқатнинг
Кўзи — бу!
Улуғ Ленини
Бобомнинг
Башорати —
Сўзи — бу!
Тинчлик билан

Саҳролар
Бўстон бўлар
Гул очиб.
Қуёш порлар
Дилларда,
Чарақ-чарақ
Нур сочиб!
Қайғу-ғамдан
Бегона,
Яйраб ўсар
Болалар,
Орзулари —
Дурдона,
Алла куйлар
Оналар!
Азиз она —
Ватаним,
Тинчлик тахти —
Бешиги.
Қулфлогликдир,
Очилмас —
Шум урушнинг
Эшиги!..
«ИЛМУ ОДОБ,
ДОНОЛИК —
ИНСОН ҚАЛБИН
ОФТОБИ»,—
Бу ҳикматдир
Бир умр,

Қўлдан тушмас
Қитобим!
Йўлларимга
Сочар нур,
Шу китобнинг
Ёлқини.
Қалбим аро —
Мавж урар,
Бахтиёрлик
Тўлқини!
Меҳнат,
ҳиммат,
Жасорат,
Шўх сози,
шўх —
Қуйимдир.
Эл — юртимга
Садоқат
Порлоқ орзу —
Ўйимдир!..
Бобом айтган
Ҳикматлар
Машъал каби
Ёдимда.
Амал қилиб
Яшайман,
Ҳар нафас,
ҳар —
Одимда...

ДИЛБАР ВА ГУЛЛАР

— Гулзоримда товланган
Ранг-баранг гул, ғунчалар,
Жажжи попук укамдай
Чиройликсиз мунчалар?
Шунча ранг-у, хуш бўйни,
Айтинг, қайдан олгансиз,
Хафаликдан бегона —
Кулганингиз кулган Сиз?
— Ранг олганмиз ўзга биз
Табиатнинг сеҳридан,
Бўй олганмиз, Дилбар қиз,
Одамларнинг меҳридан.
Юз ювмоқни шабнамда,
Асло канда қилмаймиз,
Хушчақчақмиз, шу боис —
Хафаликни билмаймиз...

МУСИЧАНИНГ АРМОНИ

Омонат чўп
Уясин
Шамол кетгач
Учириб,
Бутоқ аро
Мўлдираб,
Мусича дер
Уксиниб:

— Ўзимизда
Ҳамма айб,
Умр ўтар
Ғашликда:
Ҳаёт дарсин
Берилиб
Ўқимадик
Ёшликдан...

АФСУС...

Ез қуёшин
Тафтидан
Жимирлар боғ,
Далалар.
Чуввос солиб
Анҳорда
Чўмилишар
Болалар.
Аммо Али
Қирғоқда,
Хаёл сураб
Хомуш,
 лол,
Кинояли

Жилмайиб:
— Ечин,
 ташла!—
Дер Камол.
Али шўрлик
Афсусда
Ўйлар:
«Йўқ, йўқ,
Кетаман.
Билмайман-ку
Сузишни,
Чўкиб кетсам...
Нетаман?!»

ЧИН ПИОНЕР

Дарс тугади...
Аммо Али,
Ўз-ўзича
Ўйга толди:
«Тўрт» ва «беш»га
Ўқисак биз,
Аъзам нега
«Икки» олди?!
Аъло ўқиш,
Аъло одоб,
Болаликка
Зийнатмасми?
Бурчин ҳалол
Ўтамаслик
Пионерга
Ўятмасми?!»
Ўз фикрини
Шу куниёқ
Англаторди
Аъзамга у,
Соф тилакда,
Чин юракдан
Қўлин чўзди
Ердамга у...
Маҳаллада
Жаббор учрар,
Соч тўзғиган,
Еқавайрон.

Бу ҳолатни
Кўриб Али,
Таъби хира,
Ўйлар ҳайрон.
Сабабини
Суриштириб,
Сочиб меҳр
Офтобини;
Бурч кўзгусин
Мағрур тутиб,
Кўрсаторди
Одобини!
Олмос зеҳни,
Олов меҳри —
Билан Али
Олди бўйлар.
Емонликнинг
Пайин қирқиб,
Яхшилиқнинг
Мадҳин куйлар!
Али шундай —
Куйди-пишди.
Доим дўстлар
Ғамин ейди.
Шу сабабли
Катта-кичик
Чин кўнгилдан
«Балли!» — дейди...

ОДОБ СЕҲРИ

Гулчи бобом
Тонг чоғида,
Гул оралаб
Юрар эди.
— Ҳорманг!— дея,
Салом бердим.
Бобом яйраб:
— Балли!— деди.
Бир сара гул
Қирқиб атай,
Тутди бобом
Кўнгил хушлаб:

— Бахт-иқболинг
Кулсин, болам,
Шу гул каби
Гулгун яшнаб!
Гулни олдим,
Кўксимда қўл,
Қуёш гўё
Бобом меҳри.
Бобом меҳрин
Чарақлатган —
Одобимнинг
Олов сеҳри...

АЗИЗ ВА ЁНАР ҚҰНҒИЗ

— Кундуз оддий
Қўнғизсан,
Жажи шох-у,
Муртинг бор.
Тунда шуъла
Сочасан,
Қўзингдами,
Ўтинг бор?
Ҳайрон қилар,
Қўнғизвой,
Мени қизиқ
Ҳунаринг,
Қанотларинг
Остида
Борми ёки
Фонаринг?

— Машъалам бор,
Азизвой,
Менга мерос
Онамдан:
Тун — кечани
Ёритиб,
Нур ёғилар
Танамдан,
Уша нурдан
Баҳр олиб,
Ўз ризқимни
Топаман.
«Ўт — ажина
Кўрдим»,— деб,
Қўрққанлардан —
Хафаман...

АКА-УКА ТОВУШЛАР...

Она тили
Дарсида
Уқитувчи —
Норга дер:
— Кеча ўтган
Темамиз
Ёдингдами,
Сўзлаб ер?
— Ули, ундеш
Товушлар
Ака-ука
Жонажон.

Оро йўлда
Бир-бирин,
Ташлаб кетмас
Ҳеч қачон!
Унлилари —
Акаси,
Жаранглаб йўл
Бошлайди.
Ундошлари —
Укаси,
Бирга қадам
Ташлайди...

ЧУПОН

Қалбим аро
Боболар
Ёққан машъал —
Олов бор.
Гўзал яйлов
Тонгидек,
Орзу-ўйим
Беғубор:

Мағрур чалиб
Найимни,
Жўр этгим шўх
Ирмоққа.
Эл-юрт ризқин
Яратиб,
Сероб қилгум
Гўшт, ёққа!..

ДАРАХТ РАНЖИДИ...

Танийсизми
Жўрани?
Дўпписига
Ғўрани —
Узмоқчийди
Тўлғазиб,
Олма деди
Дарғазаб:
— Қўлингни торт,
Ҳой беор,
Менда нима
Қасдинг бор?
Меваларим
Ҳали ёш,
Еб бўлмайди,
Тахир,
тош!

Бўлма асло
Бесабр,
Пишғунимча
Қил сабр!
Тушмай бевақт
Қасдимга,
Ишлов бергин
Остимга!
Меҳнатингнинг
Дуридан,
Она қуёш
Нуридан
Мевам аро
Қўяй бол,
Сўнг розиман,
Узиб ол!..

МЕҲМОН ҚЕЛСА...

— Бир ёмон одатинг бор,
Биларсанга ўзинг ҳам!—
Койиндилар ойимлар,
Тингладим жим,

бошим ҳам...

— Меҳмон келиб, дастурхон
Ёзилса бас, шошасан,
Тимирскилаб қанд-қурсни,
Ҳаддингдан хўп ошасан.
Ярим тишлаб конфетни,
Ташлаганинг нимаси?!
Меҳмон кулиб:

Одобсиз

Бола экан,— демасми?
Фаҳламайсан «им»имни,
Бепарвосан ўзингга.
Кеча, қара, уятдан
Ёш келёзди кўзимга!
— Хўп, ойижон,

койинманг,

Чиқмайман сўзингиздан:
Меҳмон келса,

кўзимни

Узмайман кўзингиздан!..

МЕН КИММАН?

Мақтанчоқ деб ўйламанг,
Ростгўй Али бўламан.
Хатоларин тузатиб,
Ўнглаётган боламан.
Қелмас эдим кўчадан,
Ўйин бўлса бас эди.
Ўйинқароқ,

«сув юқмас»,

Беорларга дўст эдим!..
Укамларни турткилаб,
Шўхлигимни қўймасдим.
Туролмасдим мен барвақт,
Уйқуга ҳеч тўймасдим!
Ўқишларим ўрта ҳол,
Ўала-чулпа уй ишим.
Лоқайд эдим жудаям,
Йўқ эди ҳеч ташвишим.
Иш буюрса катталар,
Бошим «оғриб» қоларди.
Дангасалик,

ялқовлик

Ўз домига оларди...

Энди тингланг,

дилимни

Ера қолай Сизга мен:
Кечаги гўр Алимас,
Бугун тамом ўзга мен!
Эрта туриб шод-хандон,
Гимнастика қиляпман.
Акам, опам сафида
Тонг завқини сурияпман!
Баҳоларим «тўрт», «беш»га
Алмаштирдим тиришиб,

Укамларни бекорга
Йиғлатмайман уришиб.
Чемпионман шахматда,
Қўлдан тушмас китобим,
Мойдек ёқар ҳаммага
Ширин калом,

одобим!

Қалбим очиқ барчага —
Қуёш меҳрим чарақлар.
Эртам кўзим олдида
Тонгдай балқиб,

ярақлар!

Чунки ақл-одобнинг
Булоғини тошириб,
Бораяпман ўзга хос
Қутлуғ шаъним ошириб!
Мағзин чақиб, хулласи,
Катталарнинг сўзини,
Замонга мос қайтадан —
Қурмоқдаман ўзимни!..

КУЗ

Олтин куздан ороланди
Далаларнинг яноғи.
Қаймоқ тўла пиёлага
Ухшар гўза чаноғи.
Кенг пахтазор — чексиз осмон,
Бағри тўла юлдузга,
Деҳқон меҳри айлантлар
Кечаларни кундузга!..

ЯНГИ ЕРДА

Мен,

Нор,

Эркин,

Ғанишер,

Ўзлаштириб Янги ер —

Ариқ қазиб, ер ўйдик,

Сўнг ариққа сув қўйдик.

Сув оқарди жимирлаб,

Сонсиз «ёнғоқ» қимирлаб,

Кўзларимни шоширди,

Қувончимни оширди.

«Ёнғоқ»лардан олай деб,

Чақиб, тотиб кўрай деб,

Қўл узатсам «ёнғоқ»қа,

«Ёнғоқ» ёрилди паққа!

Билсам, ёнғоқ деганим,

Қумдаги ҳаво экан,

Сув билан ўша ҳаво

Экинга даво экан...

ТААЖЖУБ

Ота-онам
Ойим гоҳо
Мақташар
Ён қўшнимиз —
Кўзини:
— Эси кўп-да,
Билади
Ҳар бир ишнинг
Кўзини!

Эс-у ҳушим
Жойида,
Ишлаб сира
Толмайман.
Афсус, ишнинг
Кўзин мен
Нега кўра
Олмайман?!.

СТОЛНИНГ ГИНАСИ

Нодон стул,
Курсилар,
Қадримни ҳеч
Билмайсиз:

Ёзилмаса
Дастурхон,
Менга яқин
Келмайсиз...

ЯЙЛОВДА ЯНГРАГАН ҚУШИҚЛАР

ЧУПОН ТАЁҒИ

Оддийгина
Таёқман,
Чўпон тутиб,
Ардоқлар.
Таъзим қилар
Изимга —
Кенг лолазор,
Ўтлоқлар.

Мададкорман
Ҳамиша
Мени тутган
Қўлларга,
Соҳибимни
Элтаман
Шонли порлоқ —
Йўлларга!..

«ҚОПЛОН»

Эркалатиб
Гоҳида,
Чўпон бошим
Силайди.
«Яша,
хушёр
Қоплоним»,—
Дея омад
Тилайди...
Хавфдан асраб
Сурувни,
Соз ўтайман
Бурчимни,

Оч бўрига
Кўрсатиб
Қўяман гоҳ
Кучимни.
Ўз ишимдан
Завқланиб,
Яйраб-яйраб
Ҳураман.
Баъзи санқи,
Бекасб
Дайдилардан
Куламан..,

ҲАЗИЛҚАШ «ФОТОГРАФ»

Ойна, картон қоғоздан
Ҳовлида укам Самад
Ясади бир ажойиб
Ўқажжи фотоаппарат.
Елкасига осволиб,
Ишга солди «санъат»ин:
Уртоқларин бирма-бир
Олиб чиқди суратин.
Сўрашади «мижоз»лар:
— Қачон бўлади тайёр?
«Фотограф» кулиб дер:
— Ёққан кун қизни қор...

НИҲОЛ ҚҶШИҒИ

Миттигина данакдан
Униб чиққан ниҳолман.
Фарзанд каби кимларга
Азиз илинж,

иқболман.

Сахий боғбон бахш этган
Меҳр билан яшайман.
Қучиб она тупроқни,
Меҳнат билан ошайман.
Бўй чўзаман аввало,
Қулоч ёзиб эркалаб.
Ўғит,

сув,

қуёш,

ҳаво —

Дурин пинҳон елкалаб.
Охир бир кун етилиб,
Шохим ерга букаман.
Таъзим қилиб боғбонга,
Бисотимни тўкаман!..

САВОЛГА САВОЛ...

Оёқ тираб педалга,
Ҳайрон бўлиб дер Ҳасан:
— Велосипед — «тойчоғ»им,
Мунча оғир юрасан?
— Ўзинг ёғли таом еб,
Томоғингни мойлайсан,
Занглаб,

ночор юраман —

Мени қачон ўйлайсан?..

ИПАК ҚУРТИ

Қумурсқадек
Митти эдик,
Митти эдик,
Кеча-кундуз
Тут баргини
Тўйиб едик.
Уч ҳафтада
Тўрт бор ухлаб,
Пўст ташладик.
Етилдик,

оқ —
Фартук кийиб,
Иш бошладик:
Оппоқ, биллур
Кумуш хирмон
Яратамиз,
Пиллакор эл
Довруғини
Кенг оламга
Таратамиз!..

БУЛЬДОЗЕРНИНГ ТАҚЛИФИ

Э, биродар,
Танкавой,
Нуқта қўйдик
Урушга!

Энди бизнинг
Сафга кел,
Тепа-дўнгни
Суришга...

ҒАРОЙИБ ҚОРХАТЛАР...

(Туркумдан)

ЧУМЧУҚНИНГ ҚАРҒАГА ЕЗГАН ҚОР ХАТИДАН:

Оппоқ қор-ку
Ҳаммаёқ,
Яна «қоррр» деб —
Вайсайсан?
Бизда қора
Пальто йўқ,
Фақат ўзни
ўйлайсан?
Оч қоринга

Бўларми,
Ахир муздек
Қорни еб.
Шарт шу: гоҳо

Сайрагин:
Тариқ,
Арпа
«Ер-ёғ!» — деб...

ТОВУҚНИНГ ҰРДАККА ЕЗГАН ҚОР ХАТИДАН:

Тунашимдан
Қўндоқда
Ҳайрон бўлмай,
Дўст-ўрдак.
«Тош қотди»,— деб
Ғам чекма,
Йўқдир кам-у,
Кўст жиндак.

Момик кўрпа
Қор гўё,
Ишонмасанг
Синаб кўр.
Шартим — бир тун
Қўндоқда
Бизлар билан
Тунаб кўр!..

ОЛМАХОННИНГ ҲАККАГА ЕЗГАН ҚОР ХАТИДАН:

Шохдан-шохга
Сакрамай,
Қор хатимга
Қулоқ сол:
Хат ичига
Тўрт дона
Енғоқ чақиб,
Солдим, ол!

Аммо, менинг
Шартимни
Қуйиб олгин
Қулоққа:
Енғоқларни
Ўғирлаб,
Яширмагин —
Ўтлоққа...

ҚУЧҚОРНИНГ БҮРИГА ЁЗГАН ҚОР ХАТИДАН

Оппоқ қорни
Булғама,
Думинг сургаб
Ғиз-ғизлаб.
Беҳудага
Қон тўкма,
Қўй, қўзини
Бўғизлаб.

Қитмирлигинг
Ташлаб сен,
Ҳалол яша,
Шудир шарт:
Ўзгартириб
«Касб»ингни,
Бурнингдаги —
Қонни арт!..

ХҲРОЗНИНГ ТУЛКИГА ЁЗГАН ҚОР ХАТИДАН:

Қор хат ёздим
Мен сенга,
Ручка қилиб
Патимни.
Уқиб олсанг,
Соз бўлар
Қор хатдаги
Шартимни:
Қор ёғяпти,
Эй, айёр,
Қараб юргин
Кўзингга.

Ҳимоячи
Дўстларим
Тушар албат
Изингга.
Биз томонга
Йўл солиб,
Ишлатма, бад —
Шумингни,
Упкалама,
Қоплоним
Юлиб қолса
Думингни...

МУНДАРИЖА

Меҳр ва жасорат. Тоҳир Малик	3
Қуёш олиб қайтдим	6
Бобомнинг ҳикматлари	7
Дилбар ва гуллар	9
Мусичанинг армони	10
Афсус	10
Чин пионер	11
Одоб сеҳри	12
Суръат	13
Азиз ва ёнар қўнғиз	14
Ака-ука товушлар	15
Чўпон	15
Дарахт ранжиди	16
Меҳмон келса	17
Мен кимман?	18
Куз	19
Янги ерда	20
Таажжуб	21
Столнинг гинаси	21

Яйловда янграган қўшиқлар

Чўпон таёғи	22
«Қоплон»	23
Ҳазилкаш «фотограф»	23
Ниҳол қўшиғи	24
Саволга савол	24
Инак қурти	25
Бульдозернинг таклифи	25

Ғаройиб қорхатлар (Туркумдан)

Чумчуқнинг қаргага ёзган қор хатидан	26
Товуқнинг ўрдакка ёзган қор хатидан	27
Олмахоннинг ҳақкага ёзган қор хатидан	27
Қўчқорнинг бўрига ёзган қор хатидан	28
Хўрознинг тулкига ёзган қор хатидан	29

Қурбонов У.

Дилбар ва гуллар. Шеърлар.—Т. Ёш гвардия, 1990.— 32 б.

Қурбанов У. Дилбар и цветы: Стихи.

У32

Литературно-художественное издание

Умарали Курбанов

ДИЛБАР И ЦВЕТЫ

Муҳаррир Э. Сиддиқов

Рассом Ҳ. Раҳматуллаев

Расмлар муҳаррири М. Одилов

Техн. муҳаррир Ж. Нодирова

Мусаҳҳиҳ С. Сайдолимов

ИБ № 2716

Босмахонага берилди 26.01.90. Босишга рухсат этилди 25.05.90. Формати 70×90¹/₃₂. № 1 босма қозоғга «Литературная» гарнитурда юқори босма усулида босилди. Босма листи 1,0. Шартли босма листи 1,17. Нашр листи 1,27. Шартли кр. отг. 1,46. Тиражи 10000. Буюртма № 76. Шартнома № 107—89. Баҳоси 5 т.

Ўзбекистон ЛКСМ Марказий комитети «Еш гвардия» нашриёти, 700113, Тошкент, Чилонзор массиви, 8 квартал Қатортал кўчаси, 60.

Ўзбекистон ССР Матбуот Давлат комитети Тошкент «Матбуот» полиграфия ишлаб чиқариш бирлашмасининг 2-босмахонасида босилди. Янгийўл шаҳри, 702800, Самарқанд кўчаси, 44.